

muje niższe uposażenie za uprzednim wypowiedzeniem zgodnie z przepisami prawa pracy.

4. Obowiązek wypowiedzania stawki uposażenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik został zaszerogowany do wyższego szczebla uposażenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać trzech miesięcy.

5. Pracownik zatrudniony w zakładzie (komórce organizacyjnej), przeznaczonym na okres nasilenia chorób zakaźnych na danym terenie wyłącznie dla chorych zakaźnie — ma prawo do uposażenia według szczebla D tabeli płac tylko za czas przepracowany w okresie przebywania chorych zakaźnie w tym zakładzie (komórce organizacyjnej).

§ 6. Przepis § 5 ust. 3 nie dotyczy wypadków przesunięcia kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej

dla zdrowia. W takim wypadku przysługuje wynagrodzenie według wyższej stawki uposażenia do czasu ukończenia przerwy w pracy, przysługującej w związku z porodem.

§ 7. W odniesieniu do grup zawodowych wyszczególnionych w niniejszym zarządzeniu uchyla się zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i zakładach pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522).

§ 8. Utrzymuje się moc zarządzenia wymienionego w § 7 w stosunku do instruktorów gimnastyki leczniczej i logopedów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

133

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad stosowania w zakładach społecznych służby zdrowia i w zakładach pomocy społecznej odpowiednich szczebli tabeli stawek wynagrodzenia podstawowego niższego personelu pomocniczo-lekarskiego.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagradzania niższego personelu pomocniczo-lekarskiego (Dz. U. Nr 20, poz. 126), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od szczególnych warunków pracy ustala się w myśl rozporządzenia 6 szczebli stawek wynagrodzenia podstawowego A, B, C, D, E i F.

2. Stawki według szczebla „A” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach (komórkach organizacyjnych zakładów), w których pracownikom nie przysługuje wynagrodzenie podstawowe według pozostałych szczebli tabeli.

3. Stawki według szczebla „B” stosuje się do wynagrodzenia salowych zatrudnionych na oddziałach (salach) dla dzieci lub noworodków, w domach małych dzieci, w żłobkach, z wyjątkiem żłobków sezonowych, oraz w prewentoriach dla dzieci do lat 3.

4. Stawki według szczebla „C” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych lub fizjoterapeutycznych.

5. Stawki według szczebla „D” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach lub komórkach skórno-wenerologicznych.

6. Stawki według szczebla „E” stosuje się do wynagrodzenia:

1) pracowników zatrudnionych:

- a) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) zakaźnych,
- b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę, choroby psychiczne lub epilepsję albo dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź Little'a, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,
- c) w zakładach, w których praca jest połączona z nara-

żeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,

- d) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,
- e) w Instytucie Gruźlicy,
- f) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,
- g) w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego,
- h) w stacjach pogotowia ratunkowego przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej,
- i) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chrońników lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo,
- j) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, w prosektorjach albo w zakładach medycyny sądowej, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania,
- k) w pracowniach suchej plazmy — jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których odbywa się produkcja suchej plazmy, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego;

2) dezynfektorów;

3) salowych i noszowych zatrudnionych na oddziałach dla wcześniaków, oddziałach neurologicznych i neurochirurgicznych szpitali i klinik albo w zakładach dla dzieci głęboko upośledzonych lub dzieci kalek.

7. Stawki według szczebla „F” stosuje się do wynagrodzenia:

- 1) pracowników zatrudnionych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych, kolumnach sanitarnych i zakładach dezynfekcyjno-kąpielowych oraz w instytutach stanowiących aparat naukowo-badawczy służby sanitarno-epidemiologicznej — przy wykonywaniu czynności z zakresu działalności podstawowej;

2) salowych i noszowych, zatrudnionych:

- a) na oddziałach psychiatrii sądowej,
- b) w szpitalach, klinikach i sanatoriach psychiatrycznych, na oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) przeznaczonych dla chorych na gruźlicę.

§ 2. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym określony wyższy szczebel stawek przysługuje tylko w niektórych komórkach, ma prawo do wynagrodzenia według stawek tego szczebla, jeżeli podstawowym miejscem jego zatrudnienia jest komórka, w której dany szczebel się stosuje.

2. W razie przejścia do pracy w innej komórce organizacyjnej zakładu zmienia się odpowiednio według właściwego szczebla wynagrodzenie podstawowe pracownika. Zmienione wynagrodzenie podstawowe według stawki wyższego szczebla pracownik otrzymuje z dniem pierwszym miesiąca po nabyciu uprawnień do tej stawki. Przejście do stawki niższej następuje z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

3. Obowiązek wypowiedzenia stawki wynagrodzenia podstawowego nie dotyczy wypadków, w których pracownik

został zaszeregowany do wyższego szczebla wynagrodzenia na podstawie decyzji o przesunięciu do innej komórki organizacyjnej na czas ściśle określony. Czasowe przesunięcie, o którym mowa wyżej, nie może przekraczać okresu 3 miesięcy.

4. W razie przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety ciężarnej do pracy lżejszej lub nieszkodliwej dla zdrowia, wynagrodzenie przysługujące takiej kobiecie nie może być zmniejszone do czasu ukończenia przerwy w pracy w związku z porodem.

§ 3. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem traci moc zarządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wysokości dodatków specjalnych dla pracowników służby zdrowia i zakładów pomocy społecznej w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz zasad wypłacania tych dodatków (Monitor Polski Nr 96, poz. 522).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1966 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 27 maja 1966 r.

w sprawie zasad stosowania w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów odpowiednich szczebli tabeli stawek wynagrodzenia pracowników gospodarczych, pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1948 r. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2 i z 1955 r. Nr 11, poz. 67) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 maja 1966 r. w sprawie wynagradzania pracowników gospodarczych, pracowników obsługowych, pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu i pracowników służby technicznej, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego, w zakładach pomocy społecznej i w zakładach rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. Nr 20, poz. 127), zwanego w dalszym ciągu „rozporządzeniem Rady Ministrów”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od szczególnych warunków pracy ustala się w myśl rozporządzenia 5 szczebli stawek wynagrodzenia podstawowego A, B, C, D i E.

2. Stawki według szczebla „A” stosuje się do wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w zakładach (komórkach organizacyjnych zakładów), w których pracownikom nie przysługuje wynagrodzenie według pozostałych szczebli tabeli.

3. Stawki według szczebla „B” stosuje się do wynagrodzenia sprzątaczek zatrudnionych w pracowniach fizjoterapeutycznych.

4. Stawki według szczebla „C” stosuje się do wynagrodzenia pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej) zatrudnionych:

- 1) w zakładach lub komórkach organizacyjnych skórnoverologicznych,
- 2) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, kolumnach sanitarnych, w zakładach sanitarnych, jeżeli nie są one wymienione w ust. 6.

5. Stawki według szczebla „D” stosuje się do wynagrodzenia:

1) pracowników wymienionych w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów (z wyjątkiem pracowników służby technicznej), zatrudnionych:

- a) w szpitalach, klinikach i oddziałach (pododdziałach, przy łóżkach wydzielonych na odrębnych salach) zakładnych,
- b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jałglicę, choroby psychiczne lub epilepsję,
- c) w zakładach lub komórkach organizacyjnych przeznaczonych wyłącznie dla rehabilitowanych po przebytej chorobie Heinego-Medina bądź dla osób z zespołem Little'a, jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których przebywają tacy chorzy,
- d) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych,
- e) w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej,
- f) w Instytucie Gruźlicy,
- g) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych, jeżeli do ich podstawowych obowiązków należy uczestniczenie w zespołach wyjazdowych,
- h) w zakładach (pracowniach) anatomopatologicznych, prosektoriach oraz zakładach medycyny sądowej, w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych, serologicznych, chemicznych, schorzeń jelitowych, parazytologicznych lub cytologicznych — jeżeli swoje podstawowe obowiązki wykonują w pomieszczeniach, w których są prowadzone badania, lub w zmywalni szkła laboratoryjnego,
- i) w zakładach specjalnych pomocy społecznej dla umysłowo niedorozwiniętych, psychicznie chorych chroników lub dzieci głęboko niedorozwiniętych umysłowo,
- j) w pracowniach (zakładach) rentgenologicznych — jeżeli w czasie wykonywania swych podstawowych